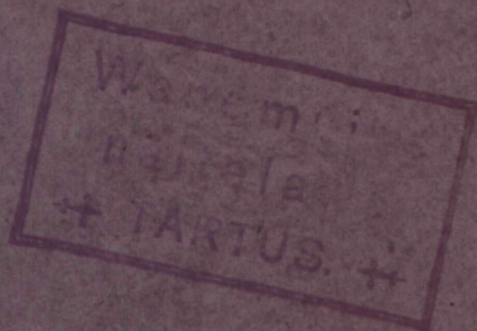

Q180.

~~988~~
Heilus Catena walpusel.
Carre-Battu.

Mm 178

Kiiklus.

Laterna valgusel.

Operette ühes waatuses.

Prantsuse keelest

M. Carré ja L. Battu järel.

J. Offenbachi muusika.

Wanemuise

näitelawa

†† TARTUS. ††

Lähkeks tähelepanemiseks!

Raamatut palutakse korralikult
hoida! - Arvestatud ehk rünnatud
eksemplari eest nõutakse 1 rubla.

näitelawa.

v 1912.

2.

Osalistad:

Peeter, noor peremees

Liisi, tema täditütar.

Mari

Kadri } noored lapsed.

Pulga-Ants, kellamees.

Tüsk mängib Peetri õues. Keskel suur
pinn pingiga, ühel pool elumaja, teisel
pool ait. Maja ees laud pinnidega, Tege-
vus laupäeva õhtul.

1. stendus.

[Siisi istub laual, pään näe nojal. Peeter tuleb teiselt poolt.]

Peeter [enesele] Tuba jälle põrnitseb saäl, nägu teisel hapu nagu vleys ta pool toopi ädikut ära joonud. Sunal anna andeks, noor tüdruk, paled punased nagu õunad, silmad kui tulukesed, suu kui valmis maasikas, aga nägu teisel ühte puhku nagu surumatajal. Kui omu Siisi ta, vanemateta waes lapse, mulle siia tüdruks saatis, ütles ta, et ma tubli wärske inimese magasse saan. Wärske asemel märkan aga ainult nirkust. Alguces oli asi wcel kindagi, aga nüüd lähed päewart päewa hullemaks, selget päewa en tema juures riisama tihti waha kui novembri kuus. Ei seda ma tüesti enam kannatada ei wõi, ma katsun tal pään kohale seada. [Kõwasti.] Siisi!

Siisi [jahmatades] Lahonupueg!

Peeter. Mis sa siin jälle teed?

Siisi. Midagi, onupöeg!

Peeter. Ja mis sul teha on?

Siisi. Midagi, onupöeg!

Peeter. Kas see on töö tegemine?

Siisi. Ei, onupöeg!

Peeter. Kas laudas kõik korras?

Siisi. Ei, onupöeg.

Peeter. Kas kanakundis käisid?

Siisi. Ei, onupöeg!

Peeter. Kas heinad lareka wisati?

Siisi. Ei, onupöeg!

Peeter. Kas piima aita wiisid?

Siisi. Ei, onupöeg!

Peeter. Kas süük valmis?

Siisi. Ei, onupöeg!

Peeter. No nind on walge wäljas! Ja siis istud sa siin, käed süles. Sa puhkad küll oma laiskuse wäsimust? Ära sa omale liiga tee, kurnad enese puhkamisega veel nõnda ära, et haigeks jääd. Kas mu Lõwi sind sellepärast siia saatis. Mis?

Liisi. Ah armas onupoeg -

Peeter. Ah mis armas? Tata mund rahule!

Hoov tüdruk ja justkui lõhvine pada
pliidi pääl, muudkui susiseb [mõnita-
des] hääh, hääh -

Liisi. Ah armas onupoeg -

Peeter. Üks kord pää norus maas, nagu oleks
sul waja iga rõhukõrt luge da, teine kord
ainu taewa poole püsti, nagu oleks sul
waja taewa tähti wõi pilweid korra ar-
wata! Kas see mõni mood on?

Liisi. Ah armas onupoeg -

Peeter [mõnita des] Ah armas onupoeg! - Ah
armas täditütar! Sa oled küll uhke, & lin-
nas õmb luse keolis näisid ja zunnithi wõi
mis juudas ta oli, õppisid? Mis.

Liisi. Ah armas onupoeg -

Peeter. No kas ma ei ütle, nagu haige kana,
ei saa mäistlikku sõna suust. Noh ma üt-
len sulle täna wünnast korda, kui sa
oma pääs orutamist ei jäta, siis on
sõprus meie wahel otsas ja sa saad si-
su omu juurde tagasi. Kas mäistad?

Siisi. Ah armas onupoeg -

N° 1.

1.

Peeter. Mis ütleks onu Lūri küll,
Et sina püsti püripill,
Ja näo pääl ja näo pääl ei muud kui küll.
Sa oled päris wesi-will,
Nüüd on mul ajast tõesti küll,
Et silmi es sul alati on nutupill!
Ma kindlad käsud annan sul
Et kõigepäält sa karjast hoolet
kannad mul! Ja!

Siisi. Jah, küll ma, jah!

Peeter. Sa loomadele roksa tee
Ja pörsastele kartulid sa molli
wii! Ja!

Siisi. Jah, küll ma, jah!

Peeter. Siis sööki teed sa perile
Ja teriannad kanadele, ku-
rele! Ja!

Siisi. Jah, küll ma, jah!

Pead kambrid puhkaks puhkima

7.

Ja padad, potid läikivaks kõik
nühkina! Ja!

Siisi. Jah, küll ma, jah!

Peeter. Kas sa ei saa siis naerata

Waid muudkui ikka ainult suud
saad kõverda!

No jah, no jah, no jah no jah! No jah,
no jah no jah!

II.

Peeter. Mis ütleks j. n. e. kuni: on nutuprill!
Nüüd juba tundi kaks saab sest
Et silmist tilgub sul just nagu
rästastest. Ja.

Siisi. Ei egas ma -

Peeter. Kas tahad sa ehk kaevata,
Et saad siin sina tööga liiga
koormata? Ja?

Siisi. Ei egas ma -

Peeter. Kas sa ei taha ütelda,
Mis pärast ühte puhku võtad
kuivata? Ja?

Siisi. Ah egas ma -

Peeter

Noh sind siis praegu käsen ma
Et silmapilk nüüd võõrsalt
korra naurad sa! Ja

Liisi

Jah, küll ma, jah-

Noh erialgu saab ka sest
Küüd võõrdu ära viimaks korra
nutmisest!

No jah, no jah, no jah, no jah!
No jah, no jah, no jah!

Peeter. Ja nüüd katsu et kõiki saad,
inimesed tulevad vartti koju. [Liisi ära.]

2. etendus.

Peeter [üksi.]

Peeter. Sääb ta lähed nagu wanaema
matusele. Ei mina temast küll aru ei
saa. Aga ma ei saa isenesest ka õige
aru. Süda on ta päale täis, aga hing
on ilma temata nagu tühi. Kui ta
tõesti ära läheks, siis ei oleks see mul-
le sugugi morkka mõõda. Ega see
paremgi kohe saadaval ei ole ja
nii sugune noor, kena inimene majas

on iska arusaan kui wa' Kwõõt, kes nagu
randnõges oli. Waenelaps ta ju ka on,
isata ja emata nagu minagi, ega siis
just ime ei ole kui tuju tal lombakaks
tõukib minema. Oma suri tal juba
lapsesoodis ja kui Siisi ainult aasta
hiljem oleks sündinud, siis ei oleks tal
ema olnudgi. Aga ometi tahaksin
teada, mis ta õieti on. Minema nädala
nägin teda kirja kirjutamas ja sest saa-
di et on ta reguni kängus. Kellele ta
küll kirjutab? Täewakene! Wiimati on
tal armastuse lood ees! Minewasel
karskusestsi piduõhtul tantsis ta
mitu kord Peti-Peedu pojaga, selle
logardiga, kes oma krossu muudriga
uhkustab nagu kalsun sabaga! No
see lugu wistist on! Niid saan kõi-
gest aru, kirjutamisest ja kuwastamisest.
No kas niid ei ole lugu lahti! Kas tal
ka häbi ei ole niisuguseid asju ajada
Wot mul waese lapse wiis! Ja minna

Lammast arvasin et tema minule, kes
 ma ju ka waenelaps olen, seltsiks ja
 toeks on kuni ma naese wotan. Puhka-
 kirjas seisab et hää ei ole kui inimene
 ükski on ja ma ei tahaks ka ükski olla,
 ma oleks juba ammu naese wotmise
 pääle mõtelnud, kui wähegi seda wa-
 rahapuru oleks. Nüüd kirjutasin oma
 rikka Turist emule ja palusin, et ta mind
 aitaks naist wõtta. Kui ta mulle paar
 Katarinat lubab, siis enam ei weta ja
 wotan kohe naese. Aga keda? Täewas!
 Wiimati Siisit!? Ehk wihastab tema kurb-
 tus mind ainult sellepärast, et ma te-
 da häameelega oma juures ja oma
 pärast rõõmsa näeks. [Siilitab.] Pagan
 ise saab sellest asjast aru. [Ära.]

3. etendus.

Mari ja Kadri [tulewad.]

Mari. Sul on päris õigus: lese naese põli
 ei ole lõbu asi.

Kadri. Ja naese põli veel vähem!

Mari. Ei wõi just ütelda! Kui õige mehe kätte saad.

Kadri. Ma arvasin et sul esimesest küllalt sai.

Mari. Seda ei wõi ma ütelda. Mehest on ikka nagu natuke puudus.

Kadri. Mul mitte, mul oli esimesest küll ja küll.

Mari. Ah sina ei mõtle siis enam mehelisemineuse peäle?

Kadri. Noh mõtted ehk tulevad mõnikord, aga kust sa meistlikku võtad kui ei wariasta.

Mari. Noh minul poleks vaja varastada, mulle jääks neid hunnikus järel.

Kadri. Käägitakse, sina jooksta igale poisile järel!

Mari. See on häbemata! Mul ei ole vaja meestele järel jooksta, nagu minul teisel.

Kadri. Ja minul ei ole vaja waga ja õrnakest mängida nagu mõni teine.

Mari. Noh ma ütlen sulle, ma saan
ennem mehe kui sina.

Kadri. Ja mina saan ennem naeseks
kui sina.

Mari. Arvad, noh mul vaja ainult
näpuga tõmmata ja kohe on mul
mees käes, kas Peramäe - Ats või Tuga -
talu Fohwer, või Nüduääre - Niglas
või Püvi - Peeter.

Kadri. No wot, nüüd on mul asi ometi sel-
ge: siis Peetert püüad? Sellepärast siis,
et lähem natuske Püvile, on asja, seep' see
oli mispärast minust tahtsid lahtu saada.

Mari. Ara wigurda! Kas ma ei tea, et
sa ise Peetert püüad. Ja tead ka mispä-
rast, et tal rikas em, kes wanapeiss.

Kadri. Mis sa õige ei arva! Minu pärast
wäid ta omale wotta, ma kingin ta sulle.

Mari. Sina kingid?! No siis on kindel et
asjal üks koms on. Wist tahab rikas em
teda pöörandusest ilma jätta? No mina
kingin ta sulle tagasi.

Kadri. Sa on minu jaoks liiga toores ja Cabane.

Mari. Sa minu jaoks liiga loll ja takune.

Kadri. Tal tuleks naisamasugused elukombed nagu mu kadunud Jaanil.

Mari. Ah see, kes ikka naisuguste käeliigutustega sulle armastust avaldas. [Käitab peremist] Noh mina mõistan juba mehega ümber käia seda mina juba ei kardata.

Kadri. Aga mina!

N° 2.

I.

Kadri /: Kadunud Jaanil oll' tusane meel
Kepp käes tal kohe kui ei aidand veel. /
Õasi ja päewa marahu ei saand
Kui waks mul ualgi silmad ei jäänd,
Kuid ei ta näinud mu pisaraid
Ei kaend werewat mina.
Sa pidas kõnesid kõweraid
Kui taol palusin mina
Küll mul silm, küll mul silm. Ah!
/: Küll mul silm tilkus, tilkus, tilkus
Kuid kepp tal wilkus, wilkus, wilkus. /

Küll mina püüdsin ta käskude õppimist

Ah, ah, ah, ah!

Kuid ei ta siiski veel jätnud mu kloppimist.

Ah, ah, ah, ah, ah, ah, ach!

Mari [räägib] Minu abielus oli asi just vastu-
oksa!

Mari

II.

/: Ikka mul oli joht tusane meel,

Kepp käes mul rohe kui ei aidand keel: /

Ose ja päewa mees rahu ei saand

Nahatais saamata ial ei jäänd.

Ei mina waatnud ta pisaraid

Ei kaand werewat nina

Kui pidas kõnesid ärdanaid

Raudseks ikka jäin mina

Küll tal silm, küll tal silm Ha!

/: Küll tal silm tilkus, tilkus, tilkus,

Kuid kulp mul wilkus, wilkus, wilkus: /

Küll tema püüdis mu käskude õppimist

Ha, ha, ha, ha!

Kuid ei ma siiski veel jätnud ta kloppi-

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha! [mast]

4. etendus.Kadri. Mari. SiisiSiisi Waat meie külalisi tulnud, tere kah!
Kas te chik Peeteri nägite?Mari. Ah sul on juba oma Peeter? Ka näe!Siisi. Mis oma Peeter! Ma arvan peremeest!Kadri. Kas meie sinu peremehe walwajad
oleme.Siisi Ärge siis kohe niivisi. Kui te sua tuli-
te siis tahtsite ometi küll wist inka pere-
mehega kokku saada, mõni ime siis, kui
küsin kas teda nägite!Mari Kae kadedustKadri Mis see sulle korda läheb?Siisi Ei lähe muudugi sulle korda, äga
siin on üks kivi peremehe jaoks tulnud,
mis postimees praegu ära andis.Mari Kelle käest ta on?Kadri. Kust ta tuleb?Siisi [hoiab kirja selja taga.] Ma ütlesin
juba et kivi peremehele on.Kadri. Misugune nina kas plika!

5. etendus.Endised. Peeter.

Peeter. Jõhoo koke kaks kübalist korraga
ja üks inka armsam kui teine!

Kadri. Kes meist see üks on?

Peeter. Eks te oma wahel ära arwaxe!

Mari [kõrwale.] Jõba!

Peeter. Mis sina tahad, Siisi?

Siisi. See kiri siin on teie jaoks tulnud.

Peeter. Aha! Anna aga ruttu siia. [Wõtab]

Kiule siin on ju kaks kirja ja mõlemad
ihesugused. Imelik! Kellele see teine siis
on? [Loeb weerides] Kinnaste kübasse, mi-
nee - neiu Siisi Sehele - kiule, see oled
ju sina, Siisi?

Siisi. Oi taewaxe! Kiri minule! Anna aga
siia. [Wõtab kirja]

Peeter. Oota, ma waatan, kas ta lahti ei ole
tehitud.

Siisi. Ei, ei, ei! [Loorseb majasse]

Peeter [enesile.] No kas ma ei ütelnud, mis dugi
selle .. l. . . . - logardi käest. No nüüd on

mul ka instapuha, müüd teen plaani
kas Mariaga või Kadriga või inimparast
mõlematega.

Kadri. Noh eks loe oma kiri läbi.

Mari. Ega meie ei eksita!

Peeter. Kas teate ka, mis selles kirjas seisab?

Kadri } Ei!

Mari }

Peeter. Aga mina tean, sinu seisab üks asi
sees, mis ikka asi on

Kadri. Kust sa siis seda teada võid?

Peeter [naerab]. Ma olen tark, ma olen mees
mis mees, mul on talu, raha, muusigu,
mõistust - kõike küll!

Mari. Kust sa siis selle raha said?

Peeter. Mis sa annad kui ütlen?

Mari. Mis mul anda on -

Peeter. Anna ütle misu!

Mari. Mis see raha mulle korda läheb

Peeter. Aga ehk läheb ka [Müüakse teist.]

Ja saadab selle raha ju naesewõtmiseks.

Mari [kõrwale]. Mind tahab wõtta!

[Kõvasti.] Noh siis.

Peeter [annab musu]

Siisi [oli sel silmapilgul kõõgist tahtnud tulla, näeb musu, kilgatab ja ära.]

Peeter. Küll oli hää! Nüüd ütlen, mis kirjas on: rikas Türist omu annab mulle teada, et raha saan! Wat!

Kadri [kadedalt] Ei tea mis palju see ikka võib olla, presta kiri mitte sakasnoigi ei ole.

Peeter. Anna musu, siis loen ette kui palju annab, ega naljaasi ei ole, seda võin sulle ütelda. [Müksab]

Kadri [kõrwale] Mind ikka tahab!

[Kõvasti.] Noh siis!

Peeter [musutab].

Siisi [oli maja eestusest tulla tahtnud, näeb musu, kilgatab ja ära.]

Peeter. Kah oli hää! So nüüd loen ikka Türist omu kirja ette.

Kadri } Jah, jah, ruttu, ruttu!
Mari }

Peeter [teeb kirja lahti ja hakkab weeruma]

Armas wanapeiss!

Kadri } Mis?

Mari.

Peeter. Ei, ei ikka armas wanapeeg! Sa küsid juba jälle minu käest raha?

Kadri } Mis? - Raha?

Mari

Peeter. Ei, ei raha, nagu iga aasta padakonn.

Kadri } Mis padakonn?

Mari.

Peeter. See läks wõltsi, mitte padakonn, waid paar kord -

Kadri } Ahaa!

Mari.

Peeter. Se teate: paar kord, nii üks kord, kaks kord, kolm kord ja nüüd tuleb jälle. [loeb edasi] aga see kord ütlen ma sulle: mitu kobarud.

Kadri } Fohoo! Mis see on?

Mari.

Peeter. Odake nüüd ikka. See ei ole kaba-

Kud, waid kopikad. Ise kõwa biu' ja
 too pehme piu' on Turi omul segamini
 läinud. [Sõeb.] Mitu- ei- mitte kopikut
 ei saa sa seekord. - No noh, see ei wõi
 olla!

Kadri. Sääb on nüüd su raha -

Mari. Ja naesewõtmine -

Kadri. Ja meilt pettis weel musu -

Peeter. Mis annan tagasi.

Mari. Jäta meid rahule, wa' lambapää!

Peeter. Mis?

Kadri. Toru!

Peeter. Kuidas? Ah misugused olete teie,
 noh mina teist ka siis hooli, parem-
 aga siin on juteise külje pääl weel mi-
 dagi kirjutatud. [Sõeb tase ümisedes]

Hurrah, hurrah, hurrah, noh ma teadsin,
 et Turi omu mind pigisse ei jäta!

N° 3.

Frio.

Mari. Mis Peeter mis? Mis on kirjast siis weel?

Kadri. Mis Peeter mis? Olen nõelade pääl!

Peeter. Jah kaage! Kas ei ütelnud mina
 Et omm aitab mind, et raha tal kui tina
 Ja saadab mul naese wõtmiseks, nii kui
 plõks!

Mari. Ei ma usu sind joht -

Kadri. See on ainult üks lõks.

Mari. Ei ma usu sind joht -

Kadri. See on ainult üks lõks.

Peeter. Noh olgu! Noh olgu! Nii siis! Mu armas peiss!
 Ütleb mul armas. Ütleb mul armas nagu
 ju kindlasti wõta wäis!
 Mu armas peiss! Ei raha kaata häda
 mis nõuad mult! Jah! Mis nõuad mult!

Mari ja Kadri. Mis weel?

Peeter. Ei uskunud ma seda,
 Et saan ma omm nippalju sult.

Mari ja Kadri. Ütle kord! Ütle kord!

Peeter. Wot kae! Ka nää!

Ei leia joht! Suba kää!

„Nii tihti kui ma saatsin raha
 meelepärands

Ei järgnemud

Sul kadus kuld ja hõbe just kui sul waha

Et enam raisata ma oma raha taha
 Ütle mul, kus on mul -

Mari ja Kadri.

Noh mis on tal?

Peeter.

Warandus.

Mari. Warandus?

Kadri.

Warandus?

Peeter. Ohu Luri pärandus!

Elab küll ise, kuid kingib wara

Nüüd ma wotan naesunse ära

Siis hakkawad mul õmeajad ja
 meelega parandus.

Mari. Warandus!

Kadri.

Warandus!

Mari, Kadri, Peeter. Noh nüüd } saab tema } igat
 } saan mina } naest.

Wõtan } igat rikast wõi ka waest.
 Wõtan }

Mari ja Kadri. Oh oleks mul ka omaks Luri,

Kes nii ohtrast anpätaks,

See wast oleks alles äri

Siis saaks minust selge saks.

Mari Kadri, Peeter. Noh nüüd } saab ta } igat
 } saan ma } naest.

Kas wõtku }
 Wõtan } rikkamat wõi waest.

Noh nüüd { saab ta } igaüks naest, olgu
 saama } rikkast waest.

Olgu rikkast waest, olgu rikkast waest
 Olgu rikkast, olgu waest.

Peeter. Oh seda armast Lüri omi. Teised
 onud ei anna pääle surmaga oma waran-
 dusest waestele sugulastele, tema juhatab
 juba elu ajal waranduse kätte.

Mari. Teesti Peeter ei näe sugugi nii rikkal
 wälja nagu enne paistis.

Kadri. Ta meeldib mulle wäga!

Mari. Nisugune ilus poiss!

Kadri. Sa nina ümber nisugune tark
 joon.

Peeter. Nüüd wõin siis naest wõtta nipalju
 kui tahan.

Mari. Muidugi, nisugune poiss. [Müksab]

Kadri. Nisugusel on ainult walida. [Müksab]

Mari. Käituseks [Müksab, kõhatab]

Kadri. Näitus eks. [Müksab rõhatab.]

Peeter. Kahju, et ma tüxlane ei ole, ma võtaksin teid mõlemaid. [Müksab.]

Mari. Aga kus see varandus siis ka on?

Kadri. Kas mõnes rahaugus wõi?

Peeter. Õigus, seda ma ei saanud lugemudgi!

See on ju pääasi! Oot, oot, oot. [Luub.]

„Oma õue suure puu alt leiad sa selle varanduse, kui sa laupäeva õhtu sinna otsima lähed. Kui sa teda tema väärtuse järelle hindad, siis on ta sulle õnneks terwel eluajal. Ilma silmanägemata ja käeandmata sinu onu Lüri Pits.“

[Näeb, et naised kirja katsusivad wahtida.]

Kas te ära nägite, mis kirjas seisis?

Kadri } Ei, ei!

Mari

Peeter. Noh siis on häa! So, ja nüüd joome õigewa? Lüri onu ja ta varanduse aukses kannuke ematehtud õlut. Hoo! Siisi, Siisi, too õlut siia.

Mari [enesele]. Siis siin õues suure puu all.

25.

Kadri [enesele] Wõi täna õhtu veel, nõh
mina tulen vaatama.

Peeter. Noh Siisi, kuhu sa jääd?

6. etendus

Endised. Siisi [õllega]

Siisi. Jah, jah juba toon!

Peeter. Kalla sisse!

Mari. Küll mina kalkan!

Kadri. Ei mina, mina!

Mari. Mul on ees õigus!

Kadri. Pea oma suu!

Peeter. Rahu, rahu! Siisi, kalla sina sisse, et
rahu oleks. Kui on kannus kallid elu,
ei siis kõlba rüüelu!

№ 4.

Joggilaul.

1.

Peeter. Kui ju tuleb õhtune rahu
Põllu pääl ju lõppenud tööd
Kui ka korras tööd sa ei löhu
Saupäev õhtuks puhkusele jääd,
Siis annab meile wärsset elu

26.

Ja paneb laulud kõlama, ja
Kui kannus wahutab meil õlu
Mis rüüpaad hääde sõpruga.
/: Elasa, elasa, elasa, elasa; /
Elasa, elasa, kui kannus wahutab
meil õlu
Elasa, elasa, sind rüüpaad hääde
sõpruga
Sina annad meil wärsket elu
Ja paneb laulud kõlama!
Ja, ja, ja ja!!

II.

Pünawad mind tüütawad mõtted
Süda raske murede käes
Sähwad muja sul ettewõtted
Kui sul kõik on segane pääs.
Sus annab j.n.c.

III.

Sula wiina joodikud joesgu,
Wein on rikaste jaoks.
Tuju mulle matsile tuogu
Oma tehtud õlu, mis hää.
Ja annab j.n.c.

27.
Peeter [nature purjus.] Nüüd tuleb sinu ja-
warandus ja - pulmja - naene ja kõis.
Puissa hõlmad - ei! Hõissa pulmad. Nüüd
Kesin naese, kas sinu, Mari - anna mulle
üks musu, wõi sinu, Kadri - anna mulle
kah üks musu, - wõi mõlemad kerraga!
Hurrah! [Ära] [Sisi on nüüd kokkuvõetud ja wõib
nad ära]

7. etendus.

Mari ja Kadri.

Kadri. Ah sina lased ennast iga wõõra
mehe poolt musutada?

Mari. Sulle kartis ta su musta suu pääle
andmast, ja andis ninaotsa pääle.

Kadri. Sa arwad küll, et ta sul juba käes on?
Eksid.

Mari. Ja sina püüad teda kui lutsu!

Kadri. Sa ei taha muud, kui tema waran-
dust?

Mari. Kuu sa teda ennast tahad, wõta ta,
anna warandus mulle. Enne oli ta aga
su silmis toores ja labane?

Kadri. Ja sinu silmis loll ja tarkine?

Mari. Sina wõõra waranduse wõtja!

Kadri. Sina onu päranduse petja!

Mari. Ma kriimustan sul silmad pääst!

Kadri. Ma wõtan ta sul siiski kääst!

Mari. Sina, Päh!

Kadri. Mina jah!

Kadri

Mari

} Wuuh [sülitades]!

N° 5.

Duett.

Kadri } /: Ah sa kuri wana naene,
Mari } Waata, kuidas äri aab!
Magu näha arwab teine,
Et ta mehe omal saab!

/: Taltsas olla häda

Et ei sõima teda: /

/: Taltsas olla häda,

Et ei sõima teda

Tema on ju hull, ta on ju hull,
ta on ju hull: /

/: Tema on ju hull, ta on ju hull,
ta on ju hull: /

Kadri. Sa parand Peetrit musu,
Et teha temal isu!

Mari Sa tehid ette noxkad,
Mis nagu ronga noxkad!

Kadri. Sa loedad Peetri päale,
Seks tõstad oma hääle.

Mari. Sul näest näen ma,
Et kohe võtaks ta!

Kadri }
Mari } ah sa kuri wana j. n. e.

Kadri. Ära näe sa waewa
Ei saa pulmataewa,
Sest su nägu on
Lai kui padakonn.

Mari. Ära waene looda
Ei sind naeseks tooda,
Sest su näo wärv
On kui lahja tõrv.

Kadri. Küll ju Peeter teab,
Mis ta sinust peab

Mari. Ja, kuid sinu ta
Peksab minema.

Kadri. Peeter hoiab ennast
 Wõtmast sarnast rinnast.
 Ta pole püsti loll
 Ei ta'a sind, kes hull.

Kadri } /: Sa oled püsti hull: /
Mari }

/: Ei ta jäta, ei ta jäta: /
 Luba hing on täis
 Ta mäistust veel ei wõta

/: Ei ta jäta, ei ta jäta: /
 Luba hing on täis
 Ta mäistust veel ei wõta

/: Nüüd kord katseb wümarus käis: /
 Kata nägu
 Geen surt segu
 Näitan sul
 Wana hull.

8. etendus

Süsi [tuleb üksi].

Süsi. Üks kord oneti ära lüinud, need
 mõlemad naesed. Nagu neelajad mõle-

mad Peetri ümber. Ta tema murutab neid
risti ja rästi, nii et päris häbi näha. Sa
mina pean seda kõike päält vaatama
ja wajaks kas wõi mulla alla. Sa trusti
ei ole kusagilt, ei ole mul isa ei ema, Peeter
muudkui murutab teisi ja omi. Süri, kelle-
le ma muret kirjutasin, wastab ainult pilka-
walt. [Wõtab kirja taskust]. Minu armas
Süsi! Sinu kurwal tüjul ja südamewalul ei
ole mund põhjust ühti, kui et sul meest
waja on. Ma äige muretsen sulle mehe, et
sul otsimisega waewa ei oleks. Mine lau-
päewa õhtu õne suure puu alla ja oota
sääl, küll sulle sääl sinu tulewane peig-
mees ilmub, keda su süda igatseb. Saa
talle ta elu waraks! Ilma käeandmata ja
silma nägemata sinu omi Süri Püts. See
ei ole äige, minu süda ei igatse kedagi meest.
Ainuke, kes ehk - ah mis, see kõik on ru-
mahus. Aga ma ehk istun emeti puu alla,
ega ta mul elu ei maha. [Kell] Õhtust
kella lüüakse, kõik on nii wainne, päris

ändne hakkab. [Pimedaks läheb.]

9. etendus

Siisi. Peeter. Mari. Kadri

N° 6.

Kwartett

Siisi.

Tuba õhtukella kuulen

Wajunud päe

Õi wainus kae

Aga kuidas!

Uksi olen

See wõõrastab

Ja kartma ääb.

[Is tub]

Peeter.

Tuba õhtukella j. n. e.

Wainu kuu, sellepärast tulen

Mind hinni ääb

Kas raha saab.

Mari

Kadri

[tulewad] Tuba õhtukella j. n. e.

Peeter.

Kas raha küll saab

Siisi.

Õi kartma mind ääb.

Peeter.

Siin on kus ütles omi,

Et leian ehk mõnu!

Mari
Kadri } Siin on, siin on, kus ütles onu.
[Ona latern. ära peites]

Siisi. Mul uni silmades. [Täab magama]

Peeter. Siin saab must niid rikas mees.
[Hakkab kaevama]

Peeter. Tuudas! Küll jokit paneb töö kigis tana.

Kadri } Pean väha saama.

Mari }
Peeter. Pagana aus! Midagi väha
ah nagu sääl Paistab ehk raha!
[Tuleb puule lähemale.]

Peeter. Mis näen ma, see on Siisi?

Kadri } Ja jah, tõesti Siisi!

Mari }
Peeter. Unesta!

Mari. Unesta!

Peeter. Seep see koht

Mari. Seep see koht!

Peeter. /Kas ehk vast vara jokit! /
Unesta nii ineksena
Kas te da aratan küll mina.

Siisi. Ah Peeter, mu Peeter!

Peeter. Sa näeb must und, Siisi!

Siisi. Armas Peeter!

Peeter. ah! Siisi!

Mari }
Kadri. } /: Mis ma kuulen, mis ma kuulen: /

Peeter. Siin üks kivi, kas ehk wast
armukese käest.
Ei muud wõi olla wist
otab nüüd kõigest wäest.

Mari }
Kadri. } otabajah!

Peeter. Mehe käest!

Peeter [lob.] Mis! Siin kirjutab onu
wa' Luri Piits.

Kas uskuda wõib silm!

"Sul sääl tulew peigmees ilmub

See keda hing igatseb

• Kui alles õhtukell heliseb

• Kui kell ju heliseb!"

Kõik. Juba õhtukella kuulen j. n. e.

Peeter [lob.] Mine laupäewa õhtu õue

suure puu alla ja oota sääl, küll sulle
sääl sinu tulevane peigmees ilmub, keda
su süda igatses. Saa talle ta elu waraks.
„Waraks, waraks!“ Mis see tähendab! Ah
nüüd ma saan, mis waranduit onu mulle
puu all lubas!

Siisi [ärkab üles.] Kes siin on? Kas minu
peigmees? Kas ma und näen või walwsil
olen?

Peeter. Ei näe und ja peigmees on sul ka-
nimelt - minna ise Peeter Piits!

Kadri } Mis me kuuleme!
Mari }

Siisi. Ah Peeter, sa teed ju nalja!

Peeter. Nalja?, ma ei meistagi nalja teha
ja küsin kas sa tahad mind naeseks, ei
noh - kas sa tahad mulle mihhele tulla,
ei noh - wõtan küll, kas meist saab paar?

Siisi. Ah jah, ^{aryngas} Peeter!

Kadri } No nüüd on lugu lahti!
Mari }

Peeter. Waata oneti, meil juba pulma wõo -

raidgi. Tere õhtust armsa madami ja
preua. Kaegi, Siisi on minu tulevane
madam ja preua.

Kadri } Häbematus, meid niiviisi rokkida!
Mari }

Peeter. Noh ärge võtke vihas ja ärge
pange pahaks.

Kadri. Ja ise misutab mind!

Peeter. See oli harjutamiseks!

Mari. Ja lubab wara jagada!

Peeter. Jah, seda ma küll Siisiga hästi
ei saa teha.

10. etendus.

Enclised, kellamees ja rahwas [laternatega]

Peeter. Saewaisake, kust need tulewad!

Kellamees. Noh Kadrit, Marit rääkisivad,
et sinu pool sinu Rootsi aegne raha auk
olla, milles hirmus warandus: wara wiisi
höbedat ja koti wiisi kulda. Me siis tu-
lime ka seda imet kaema.

Peeter. Waranduse ma leidsin, aga ta pole
Sunalale tänu, mitte Rootsi aegne, seda

on juba Kadri ja Mari ennem.

Kadri } Häbemata! [Naer]
Mari }

Peeter. Sa wakaraks ja kotiks kõlbawad ka
 nemad kahexesi paremini! [Naer]

Kadri } Wuih!
Mari }

Peeter. Aga et te juba siin olete, siis jääge
 minu külalisteks ja teeme wäike pidu,
 sest ma waranduse inka täesti leidsin,
 see on minu armast mõrsja ja tulwane
 perenaene Siisi Seht, keda siin näete.

Kellamees. Suurime õnne, pruutpaar
 elagu!

Kõik. Nad elagu, ~~nad~~ elagu, elagu.

N° 7.

Finale.

Peeter. Ei ma otsi ilmasgi wara
 Kui siin ainult õnnelik ma!

Siisi. Parema rõõmsa silmade sära
 Wastu paiste omadest ta!

Mari. Ma annan ainult poolt ka andeks

Ja lepin lesepõlwega. Ja?

Katri. Mul lesepõli ikka wandeks,
shk leian weil üht päästjat ma. Ja!

Kõik. / Pidule, pidule, pidule, pidule: /

Pidule, pidule müüd rõõmsalt
kõik me walmistame,

Pidule, pidule müüd pulmalõbu
maitsta saame.

Hõissa pulmad, hõissa sajad,
clagu noorpaar õnnela!

Ja, ja, ja, ja Ja!

